

in to tradicijo *povsem drugačne* vrste. Nastane vprašanje: kaj je hotel reči Debenjak s to tradicijo povsem drugačne vrste? Ali lahko njegovo misel takole razumemo: naša revija ima sicer najdaljšo tradicijo, toda ta tradicija je *povsem drugačne* vrste, kakor pa njena sedanja usmerjenost? To bi pomenilo, da je naša revija pretrgala s svojo tradicijo in si izbrala *povsem drugačno* smer. Debenjak nam mora zdaj najprej povedati, če je res tako mislil, kakor bi lahko razumeli njegove besede? In če je prepričan, da je naša revija prekinila svojo tradicijo in se *povsem* preusmerila, je njegova dolžnost, da pojasni še, kakšna je bila ta tradicija, v čem in kdaj jo je naša revija zavrgla in kam se je potemtakem usmerila.

Samo ena možnost je: z jasno besedo na dan.

Uredništvo

POPRAVEK

V članku: Ob razstavi »Anton Ažbė in njegova šola« v 12. številu. Naše sodobnosti se glasi na strani 1103 pravilno: K. Ambrozić je orisala — namesto: je orisal.